

мысли, та страхували, че ужъ щяли да родятъ нѣкое чудовище, относѣ, кога видѣли, че имъ ся родило дѣте здорово, читаво, останѣли посрамены за това, дѣто были недовольны отъ само себе. Единъ личенъ Англійскій писатель, по име Бухананъ, приказва за едни случкѣ, коѣто всяка боязлива трудна жена трѣбува да си има на умъ.

Нѣкоя си господарка не могла да трѣпи маймуны. Случило ѝ ся да стане трудна и като такъва отишла да навѣди едни свои пріятелкѣ, на коѣто, наопаки, маймуны-ты были найдраго нѣчто на свѣта. Кога влѣзла у пріятеличны си въ стаѣ-тѣ, дѣто на единъ столъ сѣдѣла маймуна, тя истръпнѣла отъ страхъ. Прѣгаво-то добытче сконѣло на рамо-то на боязливи-тѣ гостенкѣ и тя отъ страхъ изревала и прѣмрѣла. Отъ она чясъ ней ся втлапило въ ума, че дѣте-то ѝ навѣрно има да заприлича на маймунѣ, или божемъ ще има нѣкой недостатѣкъ по тѣло-то си. Дошло врѣме да роди и тя еще верѣдѣ мѣкы-ти си лучила и наричала что е урисано было на злочесто-то ѝ, еще неродено, дѣте, което си тя мыслила да бѣде съ чловѣческѣ душы, а съ маймунскѣ снагѣ. Чтомъ ся родило, тя съ болно сръдце поискала да ѝ покажѣтъ злочесто-то придавче. Нѣ ге! колко ся посрамила и утѣшила, кога видѣла хубаво здорово момченце! А доклѣ да ся наладва на ненадано-то чудо, по нѣколко минуты ето ти, че повторно ѣ хващатъ болкы; рекли ѝ, че ще роди близначе: „еще едничко!“ ѝ казахъ, — „Охъ! това и страхувахъ азъ; то навѣрно ще е маймуна!“ — Нѣ и второй пѣтъ ся посрамила, зашто и друго-то дѣте было хубаво, читаво и ягко